

1955

380

నేషనల్ ఆర్టు థియేటర్ హారి.....

జగదగురూప

దర్శకత్వం : యోగానంద్

— స టీ న టు లు —

అంజలిదేవి	...	కళింది
N. T. కామారావు	జయదేవి
యస్. పి. రంగారావు	మృదలిన
రేలంగి	మృత్తిమతి
గుమ్మరి	రణవీర
కాంతారావు	విజయదేవి
కామనాథ	...	మహావీర
కె. పి. యస్. శర్మ	మంతసేన
డా॥ కామారావు	రమణవీర మహారాజు
పంగిరె	మంత్రా
మంజులక్ష్మిదేవి	...	మాదవి
మహా	మృద్ధి

మహానాథి, బాలకృష్ణ, నిర్మలాదేవి, లక్ష్మిమ్మ బోదరి, మృగి, మధారావు, మంతకుమార్.

శ్యామ్మ : కుమారి కుమారి అండ్ రిటా.

— టె క్షి పి య స్స్ —

ప్రొఫెసర్ :	యస్. తి. విక్రమాచార్య
ప్రొఫెసర్ :	సి. యోగానంద
ప్రొఫెసర్ :	యస్. పి. రంగారావు
ప్రొఫెసర్, మాటలు :	నవీన్ (జానీయర్)
నింగిరెం :	టి. పి. రాజు
గళ :	కె. పి.
స్టూడెంట్ :	మెంజులక్ష్మి
ప్రొఫెసర్ :	మృత్తిమతి
ప్రొఫెసర్ :	మి. పి. బోధ
ప్రొఫెసర్ :	ఎ. మంతకుమార్
ప్రొఫెసర్ :	కామనాథ

జ య స ం హ

క థా స ం గ్ర హ ము

అది మూలపరాజ్యం! పొంగుదు అమరనింహుడు, వాని సావయవ రుద్రనింహుడు, అమరనింహులకి - "జయనింహుడు". రుద్రనింహునికి విజయనింహుడు కుమారుడు. అమరనింహుడు అవిసానచకో రాజ్యధారకు తమ్మునికీ తల్లితని "జయనింహు"ని పెంచి పల్లాలిచ్చివట్టి చేసేబాధ్యత తమ్మునిబాధ్యుడురావేనికి అప్పగించి శమ్ము మూస్తాడు. దురాదేవి విచిత్ర మార్పిష్టాదయాన్ని జయవిజయము యిట్లూ సంచుకుని పెంతుకుంటారు. అప్పుడమ్ముల అన్వేషణక అమరరాగము మాచి దురాదేవి మురిసిపోతూ వుంటుంది. త్వరలో జయనింహునికు పల్లాలిచ్చెకం ఘరిపించి తనబాధ్యత మోత్తుదర్శం నెరవేర్చుకోవాలనుకుంటుంది. సోచకొచ్చి, వ్యయభక్తి అం ర్పణగా పెట్టుకున్న విజయము, అప్పుకు అప్పగితాల్ అంతవంతుగా నిలిచి అతని శమపర్చుచులో మెలుగుతుంటాడు. కాని రుద్రనింహునితో పాల్వం, రాజ్యకాంక్ష అవేసిందినయి! రాజ్యానికి ఉత్తరాధిపతియైన అన్నకుమారుని అంరిమొందించి తనే రాజా కావాలని దురాలోచనకు పూనుకుంటాడు. మాయోపాయాలను వస్తువుంటాడు. అగ్నికి వాయువు తోవేర్చుట రుద్ర నింహుని కుతంత్రాటకు, వర్చసేవాని రంకసేమను కూడా తోడ్చుకుంటాడు. అరమూ, శుభమూ తెలియని "జయని" ప్యాజాలను బరిగెస్తానికి రవా స్థంగా హంతకుల నెందరితో నెయ్యిగిస్తాడు. యా కుటిల యత్నాలను తెలుసుకోలేని "జయను" తన కక్తసామర్థ్యాలతో హంతకుల రందరినీ ఎదు ర్కొంటాడు! అర్చ అయిగుబాడలలోనే విజయమకూడా మెలుకువైనా వుంది సాయవకతాడు. తనపై బరిగె మారలోపాయాలను ముఖాపువర్చకుం దాపుని తలంపుతో, ఒకబావరాత్రి "జయను" తన వివేకంతో చక్కచానికి వస్తాడు. గుమ్మంద్వారకు రాగానే తనపై బరిగె పాత్యానింహుడు గురించి, దారుడు వివేచిస్తున్నారన్న సంగతిగా వింటాడు. పిన్న ఉద్యేశంకో వివే కంతోనే కత్తిమోస్తాడు. కాని తనకు తల్లితని శవశరీర్ని పెంచి పెచ్చచేసిని వివేకర్థి మోంగడానికి చిచ్చుపట్టడానికి యిష్టంలేక ఎత్తవీకత్తి రించి, "జయను" వివేకంతో పార్వరానికి రావ్వాన్ని వెలలి అర్ధరాత్రిపూట అంత ర్ధానమైపోతాడు.

పెందిన మమకారంతో వివేకర్థి, వివేకాలుతో తమ్ముడూ శబవివేకం తాడు. కాని అన్నకోరుకు ప్యాజాలు తీసేవరకు తనమాధ్యం విప్పించికం కాదని రుద్రనింహుడు "జయని" శవం అలా తీస్తూనే వుంటాడు.

మనదరాజ్యాన్ని పరిపాలిస్తున్న రమణీక మహారాజు తనవైద్యులను
 పంపిన శత్రువులను జయించడానికి ప్రత్యక్షమేతంగా యుద్ధభూమికి వెళ్ళి
 వుంటాడు. అనంతయును నూతుకుని రహస్యరాత్రి కొద్దిగంటలకు పాదాలను
 కుప్ప గజదొంగలు, తమచేతచెక్కిన మహారాజు వెతక వీరికయ్యిన పరిస్థితిని
 అవహించుకునిపోయి జాడనవుల మిక్కిలున్న ఒక శాశివలయంలో నిర్బంధ
 పించి వుంటాడు. అదే అర్ధరాత్రిపూట చారితేన్నా తరయన అవధుల
 పొలిస "జయయ" అనివాడుకోలాదికి, అశరీరాలయనికి చెంతయి.
 అక్కడ నిర్బంధించబడియున్న పద్మినిని వెంగలచారిమంది కాపాడి మర
 కితంగా అమ్మేరు రాజ్యానికి చెప్పియిగుతాడు! అందుకు కృతజ్ఞతగా రాకు
 మారి తన అతిధ్యాన్ని నిర్వహించిమీది కోరుకుంది! కాని "జయయ" మూడం
 అందుకు నిమ్మకంచక తేదచారిని తాను వెళ్ళిపోతాడు! కాని అప్పుడయింది
 పరిస్థితి మరేదయిందో మార్కం "జయయ" వివరిస్తున్నప్పుడయి. అరా
 జ్యంబోనే అంతకు పూర్వం బరిగిన యుద్ధాటలో శాలు పొగబుట్టిన
 యాలబిందీ కలకలం చేస్తున్న వ్యవస్థాని ఒకమచ్చయి. అతనిపేరు రణ
 చిర! అతనికి కాళింది అనే కుమార్తె బుద్ధిమతి అనే మంత్రిని కొడుకూ
 వున్నారు. జీవవేదానికి మార్కం వెతుకుతున్న "జయయ"కి బుద్ధిమతి స్త్రీహం
 లచిస్తుంది! అందువలన "జయయ" రణచిరుని యింటిలోనే అతికిగామా
 అష్టమగామా వుండ "భవాని" అనే మారుపేరుతో వ్యవహరిస్తూ వుంటాడు.
 మనదరాజ్యంలోనే కొలువు నెలపారించి క్షత్తంగానే బృహదాని యర్హి
 త్తాడు. కాని "భవాని"కి లవించయి నిరిగదా వగదారి సూతదారిమీసని
 మంత్రిగారిచేత అనుమానించబడి తిరస్కరించబడతాడు! "జయయ"
 మనోధీర్ఘము తెలుసుకున్న రాకుమారి మంత్రిగారికి ఎంత నచ్చుచెప్పులానికి
 ప్రియమర్పించి ప్రియోజనం లేకపోతుంది! అదినరకీ తన మనస్సులో
 ప్రియాయలు వెనుకున్న మంత్రిని మేదకు బుద్ధియి మరో అంతకు నిర్బంధి
 కున్న రాకుమారి రణచంగంబో పున్న రణ తిలకపద్మగర్వని వెళ్ళి ఉద్యోగం
 నెలపారించుకోమని, రహస్యంగా తన అంగుళియకాన్ని "భవాని"కి యిచ్చి
 చెప్తుకుంది! రణచంగంబో వెళ్ళగలిగిన "భవాని"కి రమణీక మహారాజును
 శత్రువులు బంధించి తీసుకుని వెళ్ళావనేవార్త తెలియగానే సాధించి
 ఒక్కటి మహారాజును శత్రువులవారిమందికప్పుంచి విలయం చేశాడుస్తాడు!

అదిన రాజగారి పిల్లనయి, కొలువులో వున్నత పదవి లవించు
 తాయి "భవాని"కి! అతనివాత "భవాని"తో రాకుమారి పరిరయం నూతా
 వావానికి తప్పనితంగా మారుతూ వచ్చింది!

యేద క్షవయమ్మోలోనే నేంచలన భావం వలన తన యింటిలో అరిగిగా వ్రేల్చి అవరా చూచుకుని తనకున్న అవకాశం జానపదులరాష్ట్రమందు కళిందిమీదా "భవాని"ని తన వానినిగా చేసుకోవాలని, తన అధ్యాపకుని ప్రియమే వ్యక్తమవుతుంది! యక్షకు ప్రియమేవార్థమయ్యే "భవాని"ని గ్రహించుకోవలసివచ్చింది! ఎవరిప్రేమను ఏమిదంగా స్వీకరించాలో నిర్ణయించుకున్న "భవాని" వ్యక్తమిందలం తెలియక తిలముగిడుతూవుంటావని అరిచితే రాకుమారుని ప్రేమించి పన్నాగాలు చిన్నుతున్న మగడ సేవాని మహాపియమకు రాజ్యంలో "భవాని" ప్రేమకి కంటకప్రాయంగా ఉంటుంది! మగడరాజుకు "భవాని" అనే ఒకనాగతన యువకవియను విజయంపొందించి పట్టాభవే వార్తను వేగువలన రుక్మిణిచూడు వింటాడు! తన అవ్వనకు తేమోచని అనుమానించి నిరారించుకు రమ్మని తన సేవానియైన చందసేనుని పంపుతాడు! ప్రియన్ను దేవంతో చరితసేనుడు మగడరాజ్యంలో ప్రవేశించి "భవాని"యే "జయసింహుడో"ని గుర్తించుకుంటాడు! ఈ రాజ్యంలో "భవాని" అంటే పొంగిపొరువాడు మహాపియమి తెలుసుకున్నవారట, తన కావ్యసాధనకోసం అతనితో చేతులు కలిపి చందసేనుడు "భవాని"ని రహస్యంగా పండించి తిలముగిత్తాడు? "భవాని"ని అనుచరించుకుని వెళ్ళి పుట్టాన్ని కళ్ళారా చూచి కళింది చాటుగా అరిగిని అనుచరిస్తుంది! "భవాని" అయ్యే తెలిగిన తరువాత ఎలాగైనా రాజకుమారిని తానానిగా చేసుకోవాలనుకున్న మహాపియమి కులవంశంగా ఆమెను అనుచరించి రహస్య మందిరంలో విచ్చందించుతాడు!

తామకామువలె సగూడనే పనకంత్రి చేరితే, దక్కన "భూపి" (అ) ఏయోరుంది?

అవ్వే దాదాకాదాటని పరిస్థితిలోనే కన్నులంజ్ఞమైన కత్తయినది ఎటు
యెటు పోదానని ఎంతవరకు చారిత్రకమంది?

తండ్రి నామకాలు తలలు తొడుక్కోవడానికి రథమితో అవినాసి శివుని దగ్గర పూజార్చనాదులను పంపాడు.

సెల్ఫ్-డెఫెన్స్ వ్యర్థ కాకుంటే గతి ఏమౌతుంది ?

“ప్రవాస”ని అనుసరించిన గాళింది ఏమోతుంది ?

ఈ విధిని నియమించిన విధిపత్రం పరిశాసనం ద్వారా ప్రకటించబడిన మూలం.

★ పాటలు ★

పాట నెం. 1.

పి. జి. కృష్ణారాజు (విప్రు)

నెలనదిమి వెన్నెలపాటా
అలనడదూ అమానదీయా
విరిగె పూవులందూ - మురిగె తేనెలందూ
మెరిగె మెరపూ వనందూ - బ్రతుగే కిరాటవందూ ||నెల||
మరిరాచి మరురనేకా - మరగి పోయినే - నీ
నను మరగిపోయినే - నీ!
మదిపైదా అనుదవారే - మిగిలేదా అనవారై
మిగిలేదా అనవారై ||నెల||

పాట నెం. 2.

పాశ్చాత్యులకు చిర. సమాధి.

శనితమంతెలే - మానస
శనిత మంతెలే
అమ్మను ఎవరని - చివరి తమ్ముని ఇరవని
పాటే వెలుగే ఏకాగ్నియలా
వారములేని గాలివలనై ||శనిత||
ఎంతని కరిగెపూ - అన్ననూ
ఎందని వెలిగెపూ!
కాలము తిరి కట్టలు మీరి
ఎవరికి వారై పోయవారా ||శనిత||
నేమలు యా తిరా - వెంచిన
పూమలు కన్నెరా!
వేదిన బావను కృష్ణించిపొమ్మను
వ్రాసెనే వ్రాసానీ మంచానా ||శనిత||

పాట నెం. 3.

పాశ్చాత్యులకు చిర. సమాధి.

అదికలెలెల - ఎవరికి జానా - యదేనందీ లోకంకరూ
ఈ అదేం పాకరా - యదేనందీ!
అరె, ని న. గ మ పా - లోకం మోవం
వ మ గ రి పా

మోసం మోసం అంజానంతా

మోసం చెయ్యని చెప్పరంజా

||మోసం||

అయోగముంజా గ్రావంగోవం

గోవం దుంజెవం . యా బోవం వలువేవం

వియదిలేజా . గజ్జం. పుంసం

అంజా పైవేవం . జగముంజా బరమోసం

||అంజా పైవం||

మోసాంజు చేసి మోసం గోరి

యిచ్చే బింజాయా . లేపురి నిచ్చే బింజాయా!

పూజారి చెక్కా . కన్నయ ముక్కా

పాపులో వేసిస్తే . పాపం లేపుడు వస్తేగా

||మోసం||

అయిచ్చే అంజుం . ముగ్గివేవాళ్ళ

కాళ్ళు కల్పా కీల్పా . మోకాళ్ళు కల్పా కీల్పా!

వ్యాపారి వాడి కరామముంజా

తెచ్చియలో రాళ్ళూ . అరే అంజా మోసంజా

జగముంజా చెసెంజా

||మోసం||

పాట నెం. 4.

పాటనెం. 4. ముకుందా

జయం జయం క్రిరామా . రమణరా

అదకర క్రిరామా

త్రిపురవన జయి నియరావిరామా

||జయంజయం||

కారకరామా .

కారకరామా . దశరథరామా

దమంజవి రామా . విష్ణులి రామా

||జయంజయం||

రామా రమణుం . అంబేరిరామా

మోమిసుతా . కామా

కామిక వాయక . కరుణారామా

కోమం మీల వరంజా క్కామా

||జయంజయం||

పాట నెం. 5.

పాటనెం. 5. పి. పి. పోతుం

మనరిపెము మీర . మీ కోరికకిర

రానంపెన కామకలి

విమరియా ఒకే యిదిగా

విరాళుని వెగే కోమలిగే

||మనరిపెము||

కూర్చి దిగాలని - కూర్చి పెరివలె

సాటి చెలిసయి - జాలిగాని

తను మారుగ మికడ నుంచమని

||మొరపెయ్య||

వరించామర - తనించలేమర

దిరాన కాదా - యింపదరా - కనికరించరా

అనుకోమిది కూరిమి తిట్టుకానై

||మొరపెయ్య||

పాట నెం. 6

పాటనది : మొరపెయ్య అండ్ వీ. కె.

మల్లన : ఈనాటి యా దయ -

కలకాదేయి నీజమాయా

నీ అనాకనె పులకిందిహయి

ఈమేను నీదేయి !

నీ కోసమే యా అవియూనంగ్ని

నా ద్వాన, నా అశ, నీదే పరా

||యారాదీ||

అప్పున : ఏదేము పరిమా - ఏదేటి పరమా

యా ప్పెమ జవదారా !

నునియేములే యశ - విరితావి కిం

మనప్పెమ తెరువేది లేదే పశి

||యారాదీ||

మల్లన అండ్ : ఈగేములే మల కూగేములే యశ

అప్పున : కలిప్పెమ బోగాలా !

మురిపాల కెలే మన క్షపితాబ్దా

దకూన కిలా విలాసాలులే

||యారాదీ||

పాట నెం. 7

పాటనది : వీ. కె. కోమల అండ్ వాంసత్తుల

చచ్చిని : మనప్పెనా చెలి విలుపూ

వివరావేల - కి కుంచమామీ

మారవి : ఎలదీ నిన్నే నే ముదాపనా

దిగినేమా మగావారలూ

తుంచేదులి చెలి నను బోగగా

చచ్చిని : మంచెనే ననూ జానీరి

అదే నచ్చెమ నను జూది

నను కప్పించి అనెను బేదూది

||అదే||

మాదవి : లేదప్పుల తలె లాలింతురే
తునె నెప్పిల తలెంతురే
నెప్పిలలో మనె నెప్పిలలో॥

పద్యవి : పునెనెవారే అరాజు సామ్రాజ్యమే

॥మదవి॥

పాట నెం. 8

పాటవి : పి. వాగ్గేయరావు

నదియేల్లనై నదియే - నదియేలా నదియేయ
గునికాన నదియే - పిలుకొకటి॥
అయిగునామంబేను - అనెనా నుగియేమొ
తదయే నదియే - నదియే రామామాలి ॥మదవి॥
తదయే నదియే - తదయే నదియే
తదయే నదియే - మియే నదియే॥
నదియే నదియే - నదియే నదియే
నదియే నదియే - మియే నదియే ॥మదవి॥

పాట నెం. 9

3

పాటవి : ముదయో అం. వాగ్గేయరావు

పద్యవి : మదిలోని మదిలోనామం
నదియే నదియే

అయినింపా : నదియే నదియే

నదియే నదియే

॥మదవి॥

పద్యవి : అయి నదియే నదియే

నదియే నదియే

నదియే నదియే

నదియే నదియే

॥మదవి॥

అయినింపా : నదియే నదియే

నదియే నదియే

నదియే నదియే

నదియే నదియే

॥మదవి॥

పాట నెం. 10

6

పాటవి : ముదయో

నదియే నదియే

నదియే నదియే

నదియే నదియే

నదియే నదియే

పాట నెం. 11 క్క పాటెని : ఎ. కె. గోపాల్ శాస్త్రి సంకల్పం

[తండానపెరాయ్ తండానా]

తాని తండానెయ్ తండానా - ఓయి
తాని తండానెయ్ తండానా

పిరుజగన్నా శర్మ - పిర
నామలపాకిష్ట - పిరగ్గి !
తెలుగుగోరా - తెలుగుగోరా
తెలుగుగోరా - పాతుగర్లదా

|| తండాన ||

పిశాచి పల్నాటి - బ్రహ్మన్న
పిరుయ బల్ల - తిక్కన్న - రం
పిరుయ బల్ల - తిక్కన్న -

తండాన తానా తండానా
తండానపెరాయ్ తండానా

పిశాచి పల్నాటి - బ్రహ్మన్న
పిరుయ బల్ల - తిక్కన్న - రం
పిరుయ బల్ల - తిక్కన్న

రాజునితె - పిరబాతె
మెరుగులు చిద్దిర - మెరుగులాయ్
మరువదాని - మా తెలుగువాకలాయ్

|| తండాన ||

మహామంత్రిగారి - వాగవ్వా
రాణి కాకతీయ - యద్రిమ్మా - మా
రాణి కాకతీయ - యద్రిమ్మా -

తండాన తానా తండానా
తండానపెరాయ్ తండానా

మహామంత్రిగారి - వాగవ్వా
రాణి కాకతీయ - యద్రిమ్మా - మా
రాణి కాకతీయ - యద్రిమ్మా

పిత్తువేనినా - కత్తియోనినా
తిరుగులేది మా పిరనాయలాయ్
తెలుగువాకల ఆదనయియలాయ్

|| తండాన ||

పాట నెం. 12

పాటనం. 12

నదిరేయి నదిచేనే వెలియా

రాజాయినే సామి - వాసామి - రాజాయినే సామి-వేయా ||నది||

నదురూ తన్నురూ చూచి చూచి

ఓ వెలియా వానల్ల వేచి వేచి వేయా ||నది||

గగనాన నెలరేయి మిగిలినామి

నగలొని వెయిల్ల వేసినామి!

నిగుణాయినే మది నగలే మిగులాయే

మగరాయుడే వాడ మనలేని నేయా ||నది||

గడపా నదిగావు నదియొండలేనే

గదియొండ యుగముగ గడువగలేనే!

నదవాటుతో - యా నదిలేనిరేయి

నదిలేని నన్నిరి - నెలువగవేన ||నది||

పాట నెం. 13

పాటనం. 13

ఓ—కొంద మీద శక్తిరాయి

కలు వారి కూలిపోయె

బిడ్డరినెక్క

నెక్కంద పెక్క

పెక్కది బొంగుక్కత - గదే చుద చుద!

పెళాడ పిచ్చున్నా

నీచిక నే పున్నా!

చిక్కెపు చిక్కె

చిక్కెమి లేదులే - గదే-చుద-చుద-చుద-చుద ||నది||

వేసెయ్య వేసయా

వేసెయ్య వేసయా

వేసెగాత వేసెగాయా-గదే చుద-చుద-చుద-చుద ||నది||

అకలి వేస్తే,
 రకలి మింగరా
 ఏకలు కూరికొనితే గనే మన మన !
 మేకలు తన తన తన
 తనలు మా మా మా
 తనలు తనలు
 రకరక మేకలు-గన మన మన మన మన అక్షరం

పా. 14

పామర / ముంగర

పద్యం : 1. | నయినది, గానీ మన !
 నెరిగిన పానీ, తిరుయాయ్యగన నడనన !
 వాస్తవమే, మాయమే
 మనగా వాదన, వాద మనగామనన

7 అక్షరాలెందర—

పద్యం : 2. | కృతకయితే వేరదయ్యు,
 కృతక నియమములుంటే నరనె మిథ్యన !
 అమిత మేమన నితయత
 నితయ నియమముంటే తప్పని యతనన

